

Astă-felă, cadavrele acestoră trei căpitană, rămaseră acolo în prada căinilor și a păsărilor răpitore; ier capetele loră, amplându-se cu paie, fură trimise la Silistra și de acolo la Constantinopol.

După această săngerosă scenă, ostașii lui Kehaiabeiu, priimîră ordină ca să omore și pe toții cei alți Albaneză, cății au fostu imprejurul lui Sawa, făgăduindu de fie-care capă, dreptă recompensă, câte uă mahmudea (monetă de aură, care pe atunci avea valoarea de 25 lei). Atunci se deslăntără toții Turcii călări, ca nișce leă setoșă de sânge, alergându cu caii prin toate stradalele Bucureștilor și, ca să dobendescă mai multe din aceste monede promise, va de nenorocitul acela pe care sorră ilu scotea înaintea loră: căci ei pe oră-care creștină întâlnău prin vre-unu locu mai dosnicu, ilu omorau, fără cea mai mică milă său cercetare; și tăindu-i apoi capulă ilu ținău în mână de pără, și astă-felă ducău în mână câte 3, 4, ier unii și câte 5—6 capete, pe care presintându-le lui Kehaiabeiu ca capete de Albaneză, îndată primău de la densusa recompensa făgăduită. — Vădendu ense Kehaiabeiu că, într-unu intervallu de 3 ore, numărul capetelor tăiate, trecuse cu îndoitoru peste numărul cunoscutu allu Albanezilor lui Sawa, ascultându totu-uă-dată și observațiunile consilierului său Iónu Baltăretzu, pe care-lu respecta, numai de cătă ordonă aceloră fiere sălbaticice d'a în-